

Kjøbenhavn, som besørger ham denne Pengeomsætning. Det sædvanlige Middel, der bruges er da, at de Folk, der ikke have Midler til alle Lieder eller contante Penge liggende til deres Forretnings Drift, og det er meget Faa, som have det, trække paa et Huus her en Buxel, sender den til et andet Huus, hvor efter dette Huus disconterer Buxlen i Banken. Nu vil jeg bede Enhver lægge Mærke til de ganske betydelige Omkostninger, som dermed ere forbundne. Omkostningerne ere saa store, at der meget Faa ere komne til nogen Formue ved dem, medens jeg kender en stor Mængde, som ere blevne ødelagte ved dem. Harde man derimod istedetfor denne besværlige Omsætning Instituter omkring i Landet, hvor man, som Tilfældet er i andre Lande, med Sikkerhed, mod at være bekendt for en vederhæftig Mand, kunde gaae hen og til en almindelig og rimelig Rente reise de Penge, man havde Behov, saa er jeg overbevist om, at mangen god og fornuftig Forretning derved vilde kaldes tillive og kunne trives her i Landet, hvilken derimod, som Forholdene nu ere, enten høist ufuldständigt, eller slet ikke finder Sted. Det er de ærede Herrer bekendt, at mod Dpretelse af ethvert saadant Institut staaer Bankens Dctroi paa den ene Side og Stempeloven paa den anden. Bankens Dctroi kan imidlertid let omgaaes, naar Regjeringen vil lempe det med Stempelafgiften, men det er umuligt uden en saadan Hjælp at faae oprettet et Institut, der skulde kunne trives. Tilfældet er her, at Banken har Eneret til at udstede Papirer paa Ihændehaveeren, nemlig de saakaldte Bankoscedler. I andre Lande, f. Ex. i England, er denne Bankens Ret til at udstede Sedler af et meget indskrænket Omfang, hvorimod enhver Mand, der nyder sine Medborgeres Tillid i høi Grad, udsteder saadanne, og der er neppe Noget, som har bidraget mere til den overordentlige Handel og Velstand, som er opstaaet i England, end netop denne Lethed til for en billig Udgift at kunne skaffe sig Penge. Denne Udvei mangle vi aldeles her i Landet, den er saa fuldkommen i Bankens Hænder, at jeg ikke veed at bevise denne mangelfulde Omsætning bedre, end ved at fremhæve et Tilfælde, som jeg er

istand til at kunne anføre om et Handelshuus her i Kjøbenhavn. Jeg troer, det vil tale bedre end alle andre Data. Henimod Efteraaret havde et Huus henimod 100,000 Rbd. paa Folio i Banken; det lod disse Penge ligge der i Maaneder, uden at have en Skillings Rente, fordi det vidste, at det skulde bruge Pengene til at sende ud i Landet, naar Efteraaret kom. Disse Penge bleve udsendte i Landet, da Høsten var til Ende og Kornhandelen begyndte. Nogle saa Postdage derefter søgte man at reise Penge i Banken, ved at indlevere dertil saakaldte Indenbyesvexler, til Beløb, saavidt jeg erindrer, af 80,000 Rbd., men der kom ikke mere end $\frac{1}{4}$ Part tilbage af Beløbet i rede Penge. Banken havde ingen Penge. Derpaa forsøgte man at sælge af det saakaldte kort Sigt Banco, eller Sterling paa London, nei, Banken kjøbte ingen af de Dele dengang. Den havde ingen Penge. Altsaa var der i dette Tilfælde et Huus, der var fuldkommen vederhæftigt, men som ikke var istand til at betale det, det skulde, fordi det, paa Grund af de bestaaende Institutioner, ikke kunde faae Penge. Det er dog virkelig en Tilstand, selv om den kun sjældent indtræffer, hvorved ikke Landets Handel kan fremmes. Jeg vil derfor haabe, at den ærede Finantsminister, som kender disse Omstændigheder ligesaa godt som jeg, vil finde paa Midler, og han har dem, til at skabe fornuftige Omsætningsmidler i Landet. Det glæder mig, at den ærede Finantsminister ikke modsætter sig Udvalgets Indstilling om, at vi ikke skulle indlade os for meget paa nye Statslaan. Vi vide jo af dyrt kjøbte Erfaringer, hvad de have kostet os til Dato, men det vilde have været mig særdeles kjært, om den ærede Minister havde ledsaget de Par Ord, han sagde, med en Tilskikning om, at man vilde stride til i en saa gunstig Tid, som man virkelig maa ansee denne for at være, at sælge de augustenburgske Godser.

Ordføveren: Ja, det har ogsaa været mig kjært at høre, at den ærede Finantsminister ikke modsætter sig vort Øndringsforslag. Det, han har anført imod det, kan jeg egentlig ikke betragte som Modgrunde. Han har sagt, at han kunde indsee, at Finantsudvalget